

1. Οι Ευκαιρίες του Σατανά

Ανάγνωσμα: Εσθήρ κεφ. 1

ΔΙΑΛΕΞΑΜΕ το βιβλίο της Εσθήρ για να πάρουμε μερικά μαθήματα, επειδή έχει πολλές περιπτώσεις στα διάφορα περιστατικά που αφηγείται, οι οποίες ταιριάζουν στη χριστιανική ζωή. Η όλη ιστορική αφήγηση δείχνει με ποιους τρόπους ο Θεός επεμβαίνει στη ζωή μας και τι πρέπει να κάνουμε για να του αφήσουμε ελεύθερο το πεδίο να επεμβαίνει στη ζωή μας. Σχετικά με τον σκοπό του Βιβλίου της Εσθήρ, τον Συγγραφέα της, τον Χρόνο συγγραφής του και τα Χαρακτηριστικά του, βλέπε William MacDonald, *Ερμηνευτικά Σχόλια στην Αγία Γραφή (Παλαιά Διαθήκη)*, Εκδ. «Ο Λόγος» 2008, σελ. 533.

Κεντρική διήγηση του βιβλίου είναι η ιστορία μιας ασήμαντης Εβραιοπούλας που έφτασε με τη βοήθεια του Θεού να γίνει βασίλισσα της Περσίας. Και δείχνει με σημερινούς όρους πώς ο Θεός μπορεί να επέμβει στη ζωή των ανθρώπων που είναι δικοί του. Εξού και το γενικό θέμα της σειράς μας: «Ο ΘΕΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ». Η Εσθήρ δεν είναι το μόνο παράδειγμα στην Παλαιά Διαθήκη. Στις βιογραφίες των πιστών της Βίβλου βλέπουμε ένα κοινό χαρακτηριστικό που μπορεί να αφορά και εμάς: Υπάρχουν κάποιες στιγμές που όλα μοιάζουν να χάνονται αλλά την τελευταία στιγμή επεμβαίνει ο Κύριος και όλα αρχίζουν να παίρνουν την επάνω βόλτα. Σ' αυτή τη μελέτη μας θα δούμε πώς ο σατανάς βρίσκει ευκαιρίες ν' ανακατεύεται στη ζωή μας. Και ανακατεύεται όταν εμείς του δίνουμε έδαφος, όπως είναι οι πράξεις στις οποίες προβαίνουμε υπό την επίδραση θυμού, καταπίεσης ή άγχους κλπ. Γι' αυτό το ζήτημα μιλάει κι ο Παύλος στους Κορίνθιους πιστούς (βλ. Β' Κορ 2:11).

Ο βασιλιάς Ξέρξης (ή Ασσουήρης) –486-464 π.Χ.– όλα όσα έκανε σ' αυτό το κεφάλαιο ήταν λάθος, σύμφωνα με τη χριστιανική αντίληψη. Για κείνη την εποχή και την κουλτούρα της Περσίας (σημερινού Ιράν) ήταν όλα σωστά και «νόμιμα». Εάν τα δούμε όμως με τα σημερινά γυαλιά του ευαγγελίου, αλλά προσέξουμε και την αντίδραση του Θεού, θα διαπιστώσουμε ότι έχουμε πολλά να μάθουμε απ' αυτές τις ιστορίες, σε συνδυασμό μάλιστα με την εξέλιξη αυτών των γεγονότων.

Πρώτα απ' όλα, λοιπόν, ο Ξέρξης διοργάνωσε ένα γιγαντιαίο, τρελό συμπόσιο 6 μηνών για τους αξιωματούχους της απέραντης αυτοκρατορίας του, και άλλης μιας εβδομάδας για τον απλό λαό. Το διοργάνωσε στα Σούσα, στο εκεί φρούριο –όχι στην πόλη των Σούσων. Τα βασιλικά ανάκτορα ήταν χτισμένα μέσα στην περιοχή του φρουρίου. Όλο αυτό τον καιρό δεν θα έκαναν τίποτε άλλο, παρά μόνο θα έτρωγαν και θα έπιναν κάθε μέρα μέχρι την απόλυτη εξαθλίωση. Ο Ξέρξης Α' περιγράφεται σαν ευειδής νέος αλλά επιπόλαιος, γιατί παρασύρθηκε από τη φιλοπόλεμη παράταξη του βασιλείου του, με εκπρόσωπό της τον στρατηγό Μαρδόνιο, να έρθει εναντίον της Ελλάδας και του Μεσογειακού πολιτισμού, και όπως ξέρουμε ηττήθηκε. Το τέλος του μάλιστα ήταν επαισχυνο –εξόκειλε μέσα σε κάθε είδους ακολασίες.

Μέσα στο μεθύσι του, λοιπόν, έφερε σε δύσκολη θέση τον ίδιο του τον εαυτό, καθώς απαίτησε από την επίσημη σύζυγό του, την Αστίνα να παρουσιαστεί μπροστά στους μεθυσμένους αξιωματούχους του για να επιδείξει την ομορφιά της. Η δόξα της Αστίνας θ' αντανάκλούσε και στον ίδιο, και πίστευε ότι θα δοξαζόταν ακόμα πιο πολύ ανάμεσα στους αξιωματούχους και τους υπηκόους του. Στη συνέχεια ταπεινώθηκε μπροστά σ' όλο το έθνος, γιατί η βασίλισσα αρνήθηκε επίσημα και δημόσια να υπακούσει στις βλακώδεις απαιτήσεις του. Τέλος, θύμωσε τόσο πολύ από την άρνηση της Αστίνας, ώστε προσπάθησε να σώσει το γόητρό του μέσα από μια σοβινιστική κι εντελώς ανόητη συμβουλή των αυλικών του. Ό,τι έκανε ο Ξέρξης σε όλο αυτό το κεφάλαιο ήταν λάθος, αλλά το βιβλίο της Εσθήρ μιλάει για το πώς ο Θεός χρησιμοποίησε αυτό το λάθος για να επέμβει στη ζωή της Εσθήρ, έτσι που να σώσει τους Ιουδαίους που ζούσαν στο περσικό βασίλειο. Ο Θεός δεν δεσμεύεται ούτε χειραγωγείται κατά τη δράση του στην Ιστορία από τις κακές αποφάσεις των ανθρώπων, και μετατρέπει το κακό σε αγαθό.

Γιατί όμως παίρνουμε λανθασμένες αποφάσεις; Παίρνουμε λανθασμένες αποφάσεις όταν είμαστε υπό την επήρεια θυμού, πίεσης, φόβου, άγχους ή μιας μεγάλης θλίψης. Κι εδώ είναι το μυστικό: ο Ξέρξης αποφάσισε

πρώτα απ' όλα υπό το κράτος του θυμού του. Κι όταν ενεργούμε κι αποφασίζουμε υπό το κράτος θυμού (ή πίεσης, άγχους, φόβου κλπ.) ενδέχεται να κάνουμε τα εξής 3 λάθη:

1. Αφήνουμε τον εγωισμό μας να μας παρασύρει (Εσθ 1:12-13).

Η βασίλισσα Αστίν στα ερμηνευτικά υπομνήματα της Τορά (τα *Μιδράς*) περιγράφεται σαν μια γυναίκα φαύλη και ματαιόδοξη. Θεωρείται ανεξάρτητη, και μεγάλη ηρωίδα στις φεμινιστικές ερμηνείες της ιστορίας των κλήρων (*πουρίμ* – Βλ. 9:25-26). Στη συγκεκριμένη περίπτωση αρνήθηκε να γίνει σεξουαλικό αντικείμενο και μέσον επίδειξης. Άλλωστε είχε διοργανώσει κι εκείνη ένα παράλληλο συμπόσιο για τις γυναίκες, στο ανάκτορο του βασιλιά (1:9), έτσι ο βασιλιάς φουρκίστηκε αφάνταστα.

Ο θυμός πυροδοτείται και εντείνεται από τον εγωισμό. Αυτό στο οποίο επενδύουμε, αυτό γινόμαστε. Η λύση για όλα αυτά τα συναισθήματα που επηρεάζουν τις αποφάσεις μας (θυμός, πίεση, στενοχώρια, άγχος κλπ.), και για να προστατευτούμε από νήλες, είναι να τα αφήνουμε πρώτα να περνούν, να ξεθυμαίνουν, και μετά να αποφασίζουμε. Τέτοια ολισθήματα στην κρίση μας όλοι κάνουμε κατά καιρούς, όταν έχουμε μεγάλη ιδέα για τον εαυτό μας. Το κλειδί είναι να μην αφήνουμε αυτές τις εσφαλμένες εντυπώσεις να διαρκούν για πολύ. Να ζητάμε τη δύναμη του Πνεύματος να καταπίνουμε τον εγωισμό μας. Για τους σημερινούς πιστούς ο Παύλος επαναλαμβάνει ένα ψαλμικό χωρίο και μιλάει σχετικά στους χριστιανούς της Εφέσου (4:26). Το δεύτερο λάθος που ενδέχεται να κάνουμε, είναι ότι:

2. Μεταδίδουμε την πικρία μας (Εσθ 1:16-20).

Η διήγηση συνεχίζει και μας λέει πως ο βασιλιάς «φοβερά οργισμένος» κάλεσε συμβούλιο και ρώτησε τι ποινή να επιβάλει στην Αστίν για την προσβολή. Η «συμβουλή» του επικεφαλής νομομαθούς, του Μεμουχάν, στα εδ. 16-20, ήταν αποτέλεσμα κόμπλεξ και πικρίας. Ρώτησε τους σωστούς ανθρώπους ο βασιλιάς; Η απάντηση είναι «όχι». Ρώτησε τους ανθρώπους που θα του έλεγαν αυτό που ήθελε ν' ακούσει. Από τα λόγια του Μεμουχάν φαίνεται πως όλοι αυτοί οι σύμβουλοι ήθελαν να δώσουν ένα «καλό μάθημα στις γυναίκες τους». Ήθελαν να τους δείξουν «ποιος είναι το αφεντικό» και τώρα τους δινόταν η χρυσή ευκαιρία αυτό να το πετύχουν και μάλιστα με «νόμο των Μήδων και των Περσών όστις δεν ακυρούται».

Πόσες φορές δεν κάνουμε κι εμείς το ίδιο! Πάμε και ρωτάμε όχι πνευματικούς ανθρώπους, αδιάβλητους, αλλά ανθρώπους που ενδεχομένως έχουν τα ίδια απωθημένα μ' εμάς και θα συμφωνήσουν μαζί μας, και θα μας πουν αυτά που θέλουμε ν' ακούσουμε. Πόσο ανοιχτοί είμαστε ν' ακούσουμε τη φωνή του Θεού πέρα από το δικό μας προαποφασισμένο θέλημα; Κι όταν έρχεται κάποιος να μας ρωτήσει τη γνώμη μας για ένα πρακτικό ζήτημα ή όταν εκφράζουμε μια γνώμη, μήπως επηρεαζόμαστε από μια πικρία μας του παρελθόντος; Είμαστε τότε οι χειρότεροι σύμβουλοι. Ας ζητήσουμε λοιπόν από τον Πνεύμα του Θεού να ηρεμήσει την καρδιά μας. Να την απαλλάξει από απωθημένα συναισθήματα, από θυμούς, πικρίες, διάφορα κόμπλεξ, και να αλλάξει την καρδιά μας και τη ζωή μας (Εβρ 12:15). Τέλος, ένα τρίτο λάθος υπό την επίδραση συναισθημάτων, είναι ότι:

3. Πουλάμε μια σχέση (Εσθ 1:19).

Πολλοί έχουμε διαρρήξει διάφορες σχέσεις μας στο παρελθόν. Είτε είναι συζυγική σχέση είτε φιλική σχέση είτε συγγενική σχέση είτε συναδελφική σχέση είτε συνεργατική, είτε αδελφική εν Χριστώ σχέση. Πολλοί ή και όλοι έχουμε κάνει λάθη στις σχέσεις μας, όποια κι αν είναι αυτή. Ο Ξέρξης, αντί να συμφιλιωθεί με τη γυναίκα του, πήγε και τη χώρισε, κι αμέσως διοργάνωσε την επιλογή άλλης. Σκότωσε και πούλησε τη σχέση του με τη γυναίκα του. Ίσως στην κουλτούρα εκείνης της εποχής ήταν αδιανόητο να συμφιλιωθεί με την Αστίν. Και λόγω αξιώματος και λόγω κοινωνικών συνθηκών.

Σήμερα, όμως, στη χριστιανική κοινωνία της εκκλησίας του Χριστού, καλούμαστε να μην πουλάμε τις σχέσεις μας για την παραμικρή αιτία. Αξίζει να παλέψουμε σε κάθε περίπτωση για να τις διατηρήσουμε. Αν η σχέση μας είναι με *τον/τη σύζυγό* μας σώζουμε την οικογένειά μας. Αν η σχέση μας είναι με τους *συγγενείς* μας, απαιτείται προσοχή να μην τις χαλάσουμε και δείξουμε κακή μαρτυρία. Αν η σχέση μας είναι με τους *συναδέλφους* στη δουλειά, πάλι τίθεται θέμα χριστιανικής μαρτυρίας. Αν η σχέση μας είναι *συνεργατική* στην εκκλησία του Χριστού, η διάρρηξή της είναι επιβλαβής για την εκκλησία. Κι αν είναι μεταξύ πρεσβυτέρων καταστρέφει και την εκκλησία. Σε μια διακονία, διαλύει τη σπονδυλική στήλη της εκκλησίας που είναι οι διακονίες. Παραλύει την εκκλησία. Τέλος, αν είναι μια *απλή* σχέση μεταξύ αδελφών εν Χριστώ, πληγώνουμε το σώμα του Χριστού. Διαρρηγνύοντας μια σχέση μεταξύ αδελφών θα είναι σαν να κόβουμε από το σώμα ένα χέρι ή ένα πόδι.

Ας μη δίνουμε, λοιπόν, ευκαιρίες στον σατανά να επεμβαίνει στη ζωή μας.

****